

MARK BATTERSON

TREK DE
CIRKEL

VEERTIG DAGEN
GEBEDSCHALLENGE

Inleiding

Deze veertigdagen-challenge zal je leven veranderen. Sterker nog, de komende veertig dagen zouden weleens *de rest* van je leven kunnen veranderen. God gaat een goed werk in jou beginnen en dat zal Hij tot een goed einde brengen. Wonderen die over tientallen jaren in jouw leven zullen plaatsvinden, zullen hun oorsprong vinden in deze periode van gebed. Doorbraken die tijdens deze veertig dagen plaatsvinden, zullen een zegening worden die generaties lang doorwerkt, nog lang nadat jij gestorven bent.

Als jij Gods aanwezigheid zoekt zoals nooit tevoren, zul je God ervaren zoals nooit tevoren. Je zult terugkijken op deze veertig dagen als de beste veertig dagen uit je leven. Het zullen niet de makkelijkste veertig dagen zijn; sterker nog, misschien worden het wel de moeilijkste. Wees niet verrast als je gaandeweg geestelijke tegenstand ervaart. Maar als je erdoorheen bidt, zal God op nieuwe manieren doorbreken in je leven. Dat is net zo zeker als dat de zon morgen weer opkomt.

Er is niets magisch aan veertig dagen, maar wel iets bijbels. Het is het aantal dagen dat Jezus biddend en

vastend doorbracht in de woestijn. Het markeerde een cruciaal moment in Zijn leven – de overgang van Zijn betrokkenheid bij het werk van Zijn aardse vader naar dat van Zijn hemelse Vader. Jezus werd beproefd als nooit tevoren, maar deze ervaring bereidde Hem voor op de grootste overwinning op de vijand. De overwinning op zonde en satan mag dan behaald zijn aan het kruis op Golgota, maar de cruciale slag vond drie jaar eerder plaats in de woestijn. Toen Jezus daarna terugkeerde naar Galilea was Hij niet langer dezelfde. Dat zul jij ook niet zijn. Je zult net als Jezus in de kracht van de Heilige Geest uit deze veertigdagen-gebedschallenge tevoorschijn komen.

Als jij ernaar verlangt dat God iets nieuws doet in jouw leven, kun je niet op dezelfde voet doorgaan als nu. Je moet iets veranderen. En als je dat doet, zal God nieuwe mogelijkheden binnenin jou losmaken. Je zult nieuwe gaven en nieuwe openbaringen ontvangen. Maar er hangt een gebedskaartje aan deze prijs. Je haalt eruit wat je erin stopt.

Hoe je een opwekking losmaakt

Eerder schreef ik *The Circle Maker*. Sinds het verschijnen van dat boek ontving ik honderden getuigenissen van gebedsverhoringen die mijn geloof in vuur en vlam hebben gezet. Bijna iedere dag hoor ik wel een verhaal waardoor ik voor God wil applaudisseren. Dit boek is mijn manier om deze verhalen recht te doen, door ze te delen met jou. Ik heb inmiddels ook veel meer over gebed geleerd dan toen *The Circle Maker* werd gelanceerd. Ook die nieuwe ontdekkingen wil ik met je delen in dit boek.

Maar eerst wil ik het verhaal van Rodney ‘Gypsy’ Smith met je delen, wiens leven en onderwijs mij inspireerde om *The Circle Maker* te schrijven. Rodney ‘Gypsy’ Smith werd in 1860 in een buitenwijk van Londen geboren. Hij kreeg nooit de kans om onderwijs te volgen, maar toch gaf hij uiteindelijk les op de universiteit van Harvard. Ondanks zijn bescheiden afkomst, werd hij door twee presidenten van de Verenigde Staten uitgenodigd voor een bezoek aan het Witte Huis. Gypsy stak de Atlantische Oceaan vijfenveertig keer over, verkondigde het evangelie aan miljoenen mensen, en hij predikte nooit zonder dat iemand zijn leven overgaf aan de heerschappij van Jezus Christus.

Gypsy werd op een krachtige manier gebruikt door God. Het lijkt wel of opwekking hem op de voet volgde, overal waar hij zijn voeten neerzette. Maar het was niet zijn prediking die de opwekking losmaakte. Dat is het nooit. Een krachtige prediking kan misschien de harten van mensen raken, maar gebed raakt het hart van God. En bij Hem begint iedere opwekking.

Gypsy onthulde zijn geheim aan een groep mensen die verlangden naar opwekking en die om die reden gevraagd hadden om een ontmoeting. Ze wilden weten hoe zij met hun leven net zo’n verschil konden maken als hij. Zijn antwoord was simpel maar fundamenteel – zo actueel en tijdloos als het honderd jaar geleden was, is het vandaag nog steeds. Hij gaf hen het volgende advies:

“Ga naar huis. Sluit jezelf op in je kamer. Kniel neer op de vloer en trek met een krijtje een cirkel om jezelf heen. Daar, op je knieën, bid je vurig en vanuit gebrokenheid dat God een opwekking zal beginnen in die cirkel.”

Begin cirkels te tekenen

Ik moet je iets bekennen. Ook al schreef ik een boek over gebed en had ik een levendig, persoonlijk gebedsleven, toch lukte het me vijftien jaar lang niet om onze kerk voor te gaan in gezamenlijk gebed. Dat veranderde het afgelopen jaar, en daardoor veranderde alles.

We deden onze eerste veertigdagen-gebedschallenge in National Community Church en over de gehele linie veranderde de cultuur binnen onze kerk. Het was het seizoen van de grootste geestelijke groei sinds de vijftien jaar van ons bestaan. Ook op persoonlijk vlak ben ik niet meer dezelfde als toen we begonnen.

Tijdens de voorbereiding van de veertigdagen-challenge, meende ik dat God wilde dat onze kerk 2 Kronieken 7:14 zou omcirkelen door iedere ochtend om 7:14 uur op onze knieën te gaan. Ik legde aan de gemeente uit dat de tijd er niet echt toe deed, maar dat het een dagelijkse herinnering was aan de belofte die we in gebed omarmden.

“En wanneer dan Mijn volk, het volk dat Mij toebehoort, het hoofd buigt, al biddend Mijn aanwezigheid zoekt en terugkeert van zijn dwaalwegen, dan zal Ik het aanhoren vanuit de hemel, zijn zonden vergeven en het land genezen.”¹

De eerste dag ging ik direct op mijn knieën zodra ik uit bed kwam. Deze dagelijks gewoonte hield niet op na dag veertig. Sterker nog, ik zal het de rest van mijn leven blijven doen. Lees dit alsjeblieft goed: het doel van deze veertigdagen-gebedschallenge is niet dat jij op dag veertig hebt gekregen wat je verlangt. Het doel is helemaal niet gericht op krijgen wat jij zelf in gedachten hebt. Het doel is te ontdekken wat God wil, wat Hij in gedachten heeft. Als je dat weet, blijf je er in gebed omheen cirkelen en houd je daar pas mee op als God je gebed heeft verhoord.

Veel te vaak bidden we ZSM-gebeden – *zo snel mogelijk*. We moeten ZLAN-gebeden gaan bidden – *zo lang als nodig*. Het doel van deze gebedschallenge is om een gebedsroutine te ontwikkelen waardoor je nog steeds bidt op dag 41, dag 57, dag 101, dag 365.

Praktische vragen

Met wie moet ik deze gebedsuitdaging aangaan?

Je kunt overwegen deze uitdaging met je hele gemeente te doen, of je kunt je huisgroep veranderen in een gebedskring. Je kunt deze uitdaging ook aangaan met je familie, gezin of vrienden. Maar doe het in elk geval niet in je eentje.

Wat moet ik omcirkelen?

Voel je niet schuldig als je de eerste dag nog niet weet waarvoor je moet bidden. Een van de grootste misvattingen over gebed is dat het een moment zou zijn waarop we God onze agenda voorleggen als een goddelijke to-do lijst. Het echte doel van gebed is om in Gods aanwezigheid te komen, zodat Hij Zijn agenda voor ons kan openen. Ik raad je het

volgende aan: vraag aan God waarvoor je kunt bidden. Bid waarvoor je kunt bidden. God zal een belofte, een probleem of een persoon in je gedachten brengen. Blijf daarna in gebed omcirkelen wat God je heeft gegeven met dezelfde continuïteit als waarmee de aarde om de zon draait.

Maar al te vaak bidden we ergens voor, om het vervolgens totaal weer te vergeten. En als God ons gebed dan verhoort, vergeten we Hem de eer te geven die Hem toekomt, omdat we zijn vergeten wat we hadden gevraagd. Dat is een van de redenen waarom je tijdens deze veertig dagen het beste een logboek kunt bijhouden. Leg je gebeden en Gods verhoringen vast.

Tijdens onze eigen veertigdagen-gebedschallenge omcirkelden verschillende deelnemers verschillende dingen. We zagen ‘verloren zonen’ terugkomen bij God, vele jaren nadat ze waren weggelopen. Huwelijken werden hersteld. Nieuwe kansen op werk deden zich voor. Voorziening in financiële noden deden zich uit het niets voor. ‘Toevallige’, goddelijke, ontmoetingen deden zich op dagelijkse basis voor. En er waren zelfs een paar wonderbaarlijke genezingen.

Wanneer moet ik deze gebedsuitdaging beginnen?

Je kunt op ieder gewenst moment beginnen, maar het is belangrijk om een start- of einddatum te bepalen. Een veertigdagen-gebedschallenge is een geweldige manier om het jaar mee te beginnen of af te sluiten. In onze eigen gemeente grijpen we de vastentijd aan als het begin van onze geestelijke reis richting Pasen. Het afgelopen jaar verzon ik het woord ‘ExperiLent’ (een samentrekking van

de woorden ‘experiment’ en ‘lente’) omdat ik wilde zien wat er zou gebeuren als we één belofte van God veertig dagen lang in gebed zouden omcirkelen, en God deed iets prachtigs. Daarover lees je in dit boek op dag 34. Je kunt ook aanhaken bij een verjaardag of feestdag. Een periode van veertig dagen vasten voorafgaand aan mijn vijftiendertigste verjaardag werd een keerpunt in mijn leven. Ik had mijn verjaardag gekozen als een zelfgekozen deadline, waaruit mijn eerste boek voortkwam.

Waar moet ik bidden?

Het is belangrijk om een dagelijkse afspraak met God te maken door een vaste tijd en plaats te kiezen voor je gebed. Als dat helpt, schrijf deze afspraak dan in je agenda of stel een alarm in op je mobieltje. Ik raad je aan om de eerste minuten van je dag aan God te wijden. Als ik bid aan het begin van mijn dag, lijkt het wel of mijn hele dag in een gebed verandert. Als ik mezelf ’s morgens afstem op Gods frequentie, hoor ik Zijn zachte, innerlijke stem de rest van de dag.

Ook ben ik voorstander van grotere gebedssamenkomsten. Begin deze veertig dagen bijvoorbeeld met een avond van gebed en aanbidding. Neem wat daar gebeurt mee naar de dagelijkse ontmoetingen. Onze dagelijkse bidstond om 7:14 uur bracht niet alleen enorme samenhang in mijn gebed, maar hield me ook bij de les.

Zoek uit hoe gebed werkt

In 1952 stelde een doctoraal student aan Princeton de volgende vraag aan Albert Einstein: “Welk origineel afstudeeronderzoek is er nog over?” Het antwoord van Einstein

intrigeert en inspireert me: “Zoek uit hoe gebed werkt.”

Dat is de uitdaging die nu voor je ligt: zoek uit hoe gebed werkt.

Mijn gebed voor jou is dat je iedere dag tijdens je reis een nieuwe ontdekking doet. Die ontdekkingen zullen de manier waarop je bidt veranderen, en als de manier waarop je bidt verandert, verandert alles.

Maar weinig mensen hadden in de tweede helft van de twintigste eeuw meer invloed op het geestelijke klimaat in Amerika dan Bill Bright, de oprichter van *Campus Crusade for Christ* (CRU). Hij initieerde evangelisatie- en discipelschapsactiviteiten, van schoolcampussen tot op het zendingsveld in het buitenland en beïnvloedde door zijn organisatie en de boeken die hij schreef miljoenen mensen.

In 1994, voelde Dr. Bright zich geroepen om een periode van veertig dagen vasten te leiden voor opwekking in Amerika. De man die de gebedscirkel binnenstapte en de man die daar weer uitkwam, waren twee verschillende personen. Zijn geloof had vleugels gekregen. Hij ervoer Gods aanwezigheid als nooit tevoren. Bijbelse waarheden waren vanuit zijn verstand tot in zijn hart en ziel gedaald. Het waren, volgens eigen zeggen, “de belangrijkste veertig dagen uit mijn leven.”²

Ik geloof dat dit ook voor jou zo kan zijn.
Trek de cirkel!

Dag I

Maak je klaar

“Hij bad veelvuldig tot God.”

HANDELINGEN 10:2 (NBV)

Deze vijf woorden vertellen me alles wat ik weten moet over Cornelius: *hij bad veelvuldig tot God*. De Bijbel zegt niet precies *wanneer* of *waar* of *hoe* hij bad. Het is niet duidelijk of hij 's morgens of juist 's avonds bad. Er staat niet wat hij zei of welke gebedshouding hij aannam. Er staat alleen maar dat hij veelvuldig bad. En als je vaak tot God bidt, gebeuren er vaak zeldzame dingen. Je weet nooit precies wanneer of waar of hoe God de dagelijkse gang van zaken in je leven binnendringt, maar je kunt in heilige verwachting leven, wetend dat God op een bovennatuurlijke manier dingen synchroon laat lopen.

Zoals een grootmeester die zijn schaakstukken strategisch neerzet op het bord, zo is God altijd bezig ons voor te

bereiden en ons op de juiste plek te brengen voor goddelijke ontmoetingen. En gebed is de manier waardoor we weten wat de volgende zet is. Gods plannen worden alleen geopenbaard in Gods aanwezigheid. We krijgen onze marsorders pas wanneer we op onze knieën gaan. Maar wanneer we dat doen, zal God ons naar plekken leiden die we ons niet hadden kunnen voorstellen, over paden waarvan we niet eens wisten dat ze bestonden.

Als de geschiedenis een schaakwedstrijd is tussen goed en kwaad, dan is Handelingen 10 een van Gods cruciale zetten. Het laat zien hoe één gebed het spel totaal verandert. Het maakt zichtbaar wat er kan gebeuren wanneer twee mensen bidden. Het toont de kracht van gebed om de vijand schaakmat te zetten en de overwinning te bezegelen.

Hier volgt het spelverloop:

Een man, genaamd Cornelius, kreeg een visioen terwijl hij in Caesarea in gebed was. Op datzelfde moment kreeg ook Petrus een visioen, terwijl hij in gebed was in Joppe. Die visioenen kwamen samen in een goddelijke ontmoeting die de loop van de geschiedenis radicaal veranderde. Tot op dat moment werd *de Weg* beschouwd als een sekte binnen het jodendom. Pas wanneer Cornelius, een officier in het Romeinse leger, zijn vertrouwen op Jezus stelt, wordt het Evangelie ook geopend voor heidenen. Als *hij* niet gered zou worden, kon *jij* niet gered worden. Je maakte gewoon geen kans. Dus als jij een niet-joodse volgeling van Jezus bent, dan voert jouw geestelijke stamboom terug tot aan dit moment. Op het moment dat Cornelius zijn geloof in Jezus stelde, zwaaide de deur tot behoud wijd open

voor de heidenen. Maar het begon ermee dat twee mensen baden. Die twee gebeden zijn sinds dat moment in de afgelopen tweeduizend jaar miljoenen malen verhoord. Ze werden ook verhoord toen jij jouw geloof in Jezus stelde.

Laat me even wat feiten vaststellen: Cornelius en Petrus zouden elkaar nooit hebben mogen ontmoeten. Nooit. Niet. Ze waren van elkaar gescheiden door geografische afstand. De ruim 51 kilometer afstand tussen hun twee steden lijkt in onze ogen misschien niet veel, maar de gemiddelde persoon in de eerste eeuw kwam zelden verder dan 48 kilometer buiten zijn geboortedorp. Nog belangrijker, ze waren gescheiden door hun afkomst. Romeinse soldaten en Joodse discipelen gingen niet met elkaar om. Eigenlijk overtrad Petrus iedere wet in het Joodse wetboek toen hij het huis van Cornelius binnenstapte. Die deur binnengaan was als het oversteken van de rivier Rubicon. Het ging in tegen alles wat hij ooit had gekend en hij riskeerde er alles mee wat hij ooit had bereikt. De deur van Cornelius' woning was als de kledingkast in *De Leeuw, de Heks en de Kledingkast* of het konijnenhol in *Alice in Wonderland*. Ik noem het *De Deur naar Iedereen*. Toen Petrus het huis van Cornelius binnenging, betekende dat letterlijk: iedereen die wil, mag komen.³ En dat geldt ook voor jou en mij!

Maak je klaar

Het gebeurt me niet iedere dag dat een lid van het Huis van Afgevaardigden van de Verenigde Staten me uitnodigt voor een ontmoeting. In eerste instantie was ik nieuwsgierig. Daarna werd ik een beetje zenuwachtig. Ik hoopte dat het niks te maken had met die keer dat ik onze kinderen

illegaal had meegenomen om te sleeën voor het Capitool, tijdens een stevige sneeuwbuï, een paar winters daarvoor. Maar toen bedacht ik dat ze naar zoiets nooit een politie-onderzoek zouden doen. Het bleek dat dit congreslid me gewoon wilde bedanken voor het schrijven van *Wild Goose Chase* (vertaling: De jacht op wilde ganzen), een boek dat hij had gelezen toen hij voor het eerst meedong naar een plek in het Huis van Afgevaardigden.

Terwijl we van onze *coffee latte* genoten in mijn kantoor boven *Ebenezer's Coffeehouse*, vertelde het congreslid me iets over zijn persoonlijke achtergrond. Net zoals Daniël uit de Bijbel een onverwachte klim naar de politieke top maakte, zat ook Jims pad vol onverwachte bochten en kronkels. Het begon allemaal op een dag in 2007, toen de Heilige Geest met Zijn stille, zachte stem zei: "Maak je klaar." Zijn eerste reactie was: *klaarmaken voor wát?* Op dat moment gaf Jim leiding aan een van de grootste christelijke campings in het land en preekte hij ieder weekend. Hij was volkomen tevreden met zijn bestaan, maar de Heilige Geest bleef hem steeds hetzelfde duidelijk maken: "Maak je klaar."

Een aantal maanden later las Jim in de krant een artikel over een vrouwelijk congreslid dat zijn district vertegenwoordigde. Er gingen geruchten dat zij zich verkiesbaar wilde stellen als gouverneur, waardoor haar plek in het Huis van Afgevaardigden vrij zou komen. Op dat moment zei de Heilige Geest: "Hier gaat het om."

Jim had geen flauw benul van politiek. Hij wist niet eens precies waar de grenzen van hun district lagen. Hij

was bezig online wat meer informatie te zoeken, toen zijn vrouw binnenkwam en vroeg: “Waar kijk je naar?” Hij antwoordde: “Districtsstatistieken.”

Zij reageerde: “Je wilt een zetel in het Huis van Afgevaardigden bemachtigen, of niet dan?”

Ze hadden daar nog nooit over gepraat of zelfs maar over nagedacht. Het najagen van een plek in het Huis van Afgevaardigden leek op het vangen van een wilde gans. Jim had immers geen enkele ervaring, geen netwerk, en geen financiële middelen. Hij maakte geen schijn van kans – tenzij, natuurlijk, de grootste kanshebber een paar maanden voor de verkiezingen besloot zich terug te trekken. Dat is precies wat er gebeurde, en Jim Lankford werd gekozen als vertegenwoordiger van het vijfde congresdistrict van Oklahoma.

De Keltische christenen hadden een fascinerende naam voor de Heilige Geest. Zij noemden Hem *An-Geadh-Glas*, wat ‘wilde gans’ betekent. Kun jij een betere omschrijving bedenken voor wat het betekent door de Heilige Geest geleid te worden, dan ‘de jacht op een wilde gans’? Wanneer je je laat leiden door de Heilige Geest, weet je nooit wie je zult ontmoeten, waar je heen zult gaan of wat je zult doen. Maar één ding is zeker: het is geen moment saai!

Aan het eind van onze ontmoeting noemde congreslid Lankford ook nog dat hij *The Circle Maker* had gelezen. En dat hij bezig was het toe te passen. Als je op de vroege ochtend van een doordeweekse dag het *Cannon House Office Building* bezoekt, zul je op de vierde verdieping een voormalig-campingdirecteur-congreslid zien die in gebed

een cirkel trekt rondom zijn achterban, zijn collega's en zijn land!

Allesbehalve gewoon

Als je een gewoonte maakt van je dagelijkse gebed, zal je leven allesbehalve gewoon zijn. Je zult naar plaatsen gaan, dingen doen en mensen ontmoeten waar je op het eerste gezicht niets te zoeken hebt, vanaf weet of mee te maken hebt. Je hoeft niet op zoek te gaan naar gelegenheden. Alles wat je doen moet, is God zoeken. En als je God zoekt, zullen de gelegenheden vanzelf jouw kant op komen.

In de stad waar ik woon, Washington DC, draait alles om wie je kent. *Wie je kent* is belangrijker dan *wat je kunt*. Dat geldt in het bijzonder voor kinderen van God. Wie je kent – de hemelse Vader – is veel belangrijker dan wat jij kunt of wat jij weet.

Maak je niet druk over het ontmoeten van de juiste mensen. Als jij God ontmoet, zal God ervoor zorgen dat je de juiste mensen op het juiste moment ontmoet. Tenslotte is er niemand die Hij niet kent. Via Hem heb je een eerste-lijnsconnectie met alle anderen! En als God het hart van de farao kon veranderen, dan kan Hij je ook helpen om in de gunst te komen van wie dan ook, waar dan ook. Laat het netwerken en promoten maar aan God over. Ik suggereer niet dat je nooit visitekaartjes hoeft uit te wisselen met anderen, of dat je niet je vinger hoeft op te steken voor een promotie binnen je bedrijf, maar zoek eerst Gods koninkrijk. Je moet Gods wil op Gods manier doen. Weet je nog wat er gebeurde toen Mozes ongeduldig werd

en de zaken in eigen hand nam door een Egyptische opzie-
ner te doden?⁴ Hij dacht dat het Gods plan zou versnellen.
In plaats daarvan leverde het een vertraging van veertig
jaar op. Hij dacht dat het voor opluchting zou zorgen, maar
in plaats daarvan werd de druk voor de Israëlieten bijna
ondraagbaar. Dat gebeurt er wanneer wij proberen Gods
taak over te nemen. Dat kunnen wij niet aan. Wanneer wij
proberen dingen sneller te laten gaan, zorgen we juist voor
vertraging. Wanneer wij dingen makkelijker proberen te
maken, maken we ze meestal alleen maar moeilijker.

Probeer niet je eigen wonderen te bewerkstelligen.

Probeer niet je eigen gebeden te beantwoorden.

Probeer niet Gods taak over te nemen.

Blijf nederig. Blijf geduldig. Blijf gefocust.

Blijf cirkels trekken.

ALS JE ER EEN GEWOONTE VAN MAAKT
REGELMATIG TE BIDDEN TOT GOD,
ZULLEN ER REGELMATIG ONGEWONE
DINGEN GEBEUREN.

Dag 2

Bestuurd door God

*“Het hart van een mens overdenkt zijn weg, maar de HEERE
bestuurt zijn voetstappen.”*

SPREUKEN 16:9 (HSV)

Je denkt misschien dat je op dit moment stilzit, maar dat is niet zo. Je bevindt je op een planeet die met een snelheid van 1.670 km per uur rond zijn as draait. Je kunt er je klok op gelijk zetten dat de aarde iedere vierentwintig uur een volledige omwenteling maakt. En alsof dat nog niet indrukwekkend genoeg is, beweegt onze planeet Aarde zich met de snelheid van zo'n 107.200 kilometer per uur om de zon! De volgende keer dat jij het gevoel hebt dat je niet zo'n productieve dag hebt gehad, herinner jezelf er dan maar aan dat je die dag ruim anderhalf miljoen kilometer door de ruimte hebt gereisd.

Nu wil ik je een vraag stellen: wanneer had jij voor de laatste keer een slapeloze nacht omdat je bezorgd was

of het de Schepper wel zou lukken de planeten op hun plaats te houden? Wanneer ging je voor de laatste keer op je knieën om te bidden: “Heer, dank U wel dat U de planeet draaiend hebt gehouden. Ik wist niet zeker of het vandaag zou lukken opnieuw een volledige omwenteling te maken, maar het is U opnieuw gelukt!” Waarschijnlijk is je antwoord op die vraag *nooit*.

We twijfelen niet aan Gods vermogen om de planeten in hun baan te houden, maar we vinden het moeilijk om te geloven dat Hij ons leven kan besturen. Vertel mij eens wat moeilijker is – de planeten in hun baan houden of onze voetstappen besturen? De waarheid is dat we God allang vertrouwen voor de grote dingen; nu hoeven we Hem alleen nog maar te vertrouwen voor de kleine dingen, zoals het genezen van onze kanker, ons helpen uit de financiële schulden te komen, ons helpen zwanger te worden of om onze levenspartner te vinden. Ik beweer niet dat dit kleine problemen zijn. In onze ogen zijn het gigantische bergen. Maar gebed kan ze veranderen in molshopen.

God is geweldig, niet alleen omdat geen probleem te groot voor Hem is; God is ook geweldig omdat niets te klein voor Hem is. De soevereine God is betrokken bij ieder detail van ons leven.

Iedere daad van gehoorzaamheid, hoe klein ook, maakt onze hemelse Vader trots. Iedere daad van geloof – zelfs al is ons geloof zo klein als een mosterdzaadje – brengt een glimlach op Zijn gezicht teweer. Iedere opoffering, hoe onbelangrijk het ook lijkt in onze eigen ogen, maakt een verschil.

Zoals trotse ouders toekijken hoe kun kindje zijn eerste stapjes zet, zo verheugt God zich over iedere babystap. En Hij kan die kleine geloofsstappen veranderen in reuzesprongen.

Op aanwijzing van God

Er is een handjevol gebeden dat ik voortdurend bid. Omdat ik ze zo vaak herhaal, noem ik ze wel eens mijn gebedsmantra's. Een daarvan is dat God ervoor zorgt dat mijn boeken op het juiste moment terechtkomen bij de mensen voor wie ze bedoeld zijn. Dat heb ik inmiddels al talloze malen gebeden en God heeft dit gebed vele malen en op bijzondere wijze verhoord. Het juiste boek op het juiste moment in de juiste handen kan een huwelijk redden, een vergissing voorkomen, een keuze uitlokken, een zaadje planten, een droom geboren doen worden, een probleem oplossen, een gebed doen opstijgen. Dat is de reden dat ik schrijf. En daarom is ieder boek dat ik verkoop geen verkocht boek, maar een verhoord gebed. Ik ken de naam en de situatie van de lezer niet, maar God wel, en dat is het enige wat ertoe doet.

Onlangs kreeg ik een e-mail van Peter, een man die begonnen was in mijn boek *In a Pit with a Lion on a Snowy Day* toen hij met het vliegtuig onderweg was naar Las Vegas. Hij las hoofdstuk 1 tijdens de eerste helft van zijn vlucht, voelde zich aangesproken en raakte overtuigd. Met name één zin greep zijn aandacht: "God is bezig ons strategisch op te stellen, zodat we op de juiste tijd op de juiste plaats zijn, maar het is aan ons om de mogelijkheden die ons voortdurend omringen te zien en te benutten."

In Phoenix moest Peter overstappen op een ander vliegtuig en daar nam hij plaats op de stoel die de stewardess hem aanwees. Hij begroette de jonge vrouw naast hem, maar die sloot zich onmiddellijk voor hem af. Ze keek hem aan met een blik die zoveel zei als *Kijk me de rest van de vlucht niet aan en trouwens, die armleuning is voor mij!* Peter wilde haar niet beledigen of lastigvallen, maar hij kon het gevoel niet van zich afschudden dat er iets mis was. Hij wist dat hij z'n trots moest inslikken, z'n angsten overwinnen en de gelegenheid gebruiken. Hij boog naar haar toe en zei: "Ik besef dat het me niet aangaat, maar je lijkt het moeilijk te hebben. Als het helpt om van je af te praten tegen een volkomen vreemde, dan ben ik er voor je."

Het zeventienjarige meisje, dat drie maanden zwanger was, ging op zijn aanbod in en vertelde dat ze van huis wegliep. Haar vriendje had gezegd dat ze moest wegwezen en het moest 'oplossen'. Ze had die ochtend de creditcard van haar vader gestolen om een vliegticket naar Las Vegas te kopen en daar een abortus te ondergaan. Tijdens de vlucht bemoedigde en troostte Peter haar. Toen ze landden in Las Vegas, overtuigde hij het meisje ervan dat ze haar ouders moest bellen, die ondertussen ziek van ongerustheid waren. Haar ouders wisten haar over te halen de volgende vlucht terug te nemen en naar huis te komen.

Ik weet zeker dat die dag één, maar misschien wel twee levens, werden gered! Alleen maar doordat één man geloofde dat de stoel die hem door de stewardess was aangegeven, eigenlijk op aanwijzing van God was. En wanneer we handelen op basis van dat soort gebedsingevingen,

dan kan de Grootmeester met een simpele pion het plan van de vijand schaakmat zetten.

Aan het eind van zijn e-mail bedankte Peter me voor het schrijven van mijn boek. Hij zei: “Dus dat is wat er gebeurde na hoofdstuk 1. Ik kan niet wachten op wat er gebeurt na hoofdstuk 2!”

Ik ook niet! Dit weet ik in elk geval zeker: God regelt voortdurend goddelijke ontmoetingen. Alleen God kan die ontmoeting *regelen*, maar alleen jij kan die afspraak *nakomen*. Het is jouw taak om de kansen die God op jouw pad brengt te herkennen en erop in te gaan.

Choreografie

Er zijn maar weinig beloften in mijn Bijbel zoveel omcirkeld als die in Spreuken 16:9: “Het hart van een mens overdenkt zijn weg, maar de HEERE bestuurt zijn voetstappen” (HSV).

Nog veel liever dan dat wij ons doel willen bereiken, wil God dat wij komen waar Hij ons hebben wil. En Hij is er ontzettend goed in ons daar te krijgen. Het enige wat we hoeven te doen is het script van de Bijbel te volgen en mee te gaan in de improvisaties van de Heilige Geest.

Wij kunnen geen goddelijke ontmoetingen regelen.
Wat we wél kunnen, is erop ingaan.

Wij kunnen geen door God bestuurde kansen creëren.
Wat we wél kunnen, is ze benutten.

Wij kunnen geen wonderen doen.
Wat we wél kunnen, is ervoor bidden.

Onze taak is om naar Gods stem te luisteren. Zijn taak is om onze voetstappen te besturen. En als wij ons deel doen, doet God Zijn deel!

Het Hebreeuwse woord *kûn*, wat in Spreuken 16:9 wordt vertaald met besturen, kan ook vertaald worden met *bepalen, voorbereiden, voorzien, in orde maken, leiden, vastzetten, veiligstellen*. Het is een specifiek woord, dat wijst op zorgvuldige planning tot in het kleinste detail. Het is een bevrijdend woord, dat Gods vermogen viert om ervaringen uit het verleden om te zetten in toekomstige mogelijkheden. Het is een kalmerend woord, dat vertrouwen uitstraalt over het feit dat God alles onder controle heeft. Het is een creatief woord, dat zinspeelt op de schoonheid van Gods kunstenaarschap.

God is de Componist. Jouw leven is Zijn muziekstuk.

God is de Kunstenaar. Jouw leven is Zijn schildersdoek.

God is de Architect. Jouw leven is Zijn blauwdruk.

God is de Schrijver. Jij bent Zijn boek.

GOD IS GEWELDIG, NIET ALLEEN OMDAT NIETS
TE GROOT VOOR HEM IS, MAAR OOK OMDAT NIETS
TE KLEIN VOOR HEM IS.

Dag 3

Geweldige dingen

*“Heilig u, want morgen zal de HEERE wonderen
doen in uw midden.”*

JOZUA 3:5 (HSV)

Ruim honderd jaar geleden hoorde Dwight L. Moody een Britse opwekkingsprediker de woorden uitspreken die zijn kijk op het leven radicaal zouden veranderen – uitdagende woorden die sindsdien in iedere generatie doorklinken: “De wereld moet nog zien wat God kan doen mét en door en ín en voor één mens die Hem totaal en volledig is toegewijd.”⁵

Waarom zou jij die persoon niet zijn?

We verlangen er allemaal naar om grote dingen te doen voor God, maar dat is onze taak niet; het is Gods taak. Onze taak is simpelweg om ons te heiligen en toe te wijden aan

God door onze wil over te geven aan Zijn wil. Als wij ons deel doen, zal God Zijn deel doen. Als wij onszelf toewijden aan God, zullen er grote dingen gebeuren. Dat is onvermijdelijk. Toewijding eindigt altijd in grootsheid!

De Israëlieten waren gelegerd aan de oostelijke oever van de Jordaan, toen God hen deze opdracht gaf: “Heilig u.” En omdat zij gehoorzaamden, kwam God Zijn belofte na. Hij spleet de Jordaan en de Israëlieten konden op droge grond de oversteek maken. Wij bouwen liever een boot of een brug. Wij proberen dingen te doen voor God in plaats van dat we God dingen voor ons laten doen. Natuurlijk is het tweerichtingsverkeer. We moeten *werken alsof het van ons afhangt* maar we moeten ook *bidden alsof alles van God afhangt*. Daar gaat het om bij heiliging en toewijding, dat we God voor ons laten doen wat wij zelf niet kunnen. Op die manier krijgt God alle eer.

Toewijding, heiliging, gaat om volledige overgave aan de heerschappij van Jezus Christus. We geven alles over aan God – onze tijd, talenten en schatten. We doen afstand van al onze rechten. Niets is meer van onszelf, zelfs wijzelf niet. Maar de wisselkoers is ongekend. Al onze zonden worden overgeheveld op de rekening van Christus, en Zijn volkomen rechtvaardigheid wordt op ons conto bijgeschreven. God scheldt onze schulden kwijt, neemt ons op in Zijn testament en zegt dat we quitte staan!

Het woord *heiligen* betekent *apart zetten*. Het betekent voor een speciaal doel bestemmen. Het betekent *volledig toegewijd zijn* aan God.

De Zoon van God bepaalt daarin de maat. Jezus gaf zichzelf volkomen over op Golgota en Hij verwacht ook van ons niets anders. Als Jezus aan het kruis hing, dan zijn ook wij zeker in staat om ons kruis te dragen. Zijn dood vraagt om ons leven.

Gate D8

Tijdens onze gebedschallenge in *National Community Church*, kwam onze kerk iedere ochtend samen voor gebed in ons koffiehuis. Je kon er de klok op gelijk zetten dat wij precies om 7:14 uur op de knieën gingen. Het werd zo'n vertrouwde gewoonte dat het een tweede natuur werd. Zoiets als de kramp die je in je maag krijgt als je te lang niets hebt gegeten, zo kon ik niet te lang doorgaan zonder gebed. Knielen werd voor mij net zo'n basisbehoefte als eten en slapen.

Op een dag kon ik niet bij onze gebedssamenkomst zijn omdat ik een vroege vlucht naar Cleveland moest halen. Toen ik van boord kwam, besepte ik dat dit de tijd was van ons gebed. Als ik in ons koffiehuis was, zou ik nu knielen, maar op dit moment stond ik midden op een vliegveld. Op dat moment voelde het alsof de Heilige Geest me de handschoen toewierp en me uitdaagde om ter plekke, daar waar ik was, te knielen. Ik zal eerlijk zijn: ik protesteerde. "Maar Heer, ik sta hier middenin de hal van het vliegveld." De Heer zei: "Ik weet precies waar je bent. Gate D8."

In eerste instantie kwam ik met redenen om niet te knielen. *Ik wil geen voeding geven aan negatieve stereotypen over godsdienstfanatici. Ik kan net zo effectief bidden terwijl ik naar de*

bagageband loop. Ik kan straks knielen in de privacy van mijn hotelkamer.

Hoewel dit allemaal waar was, wist ik dat het daar niet om ging. Ik wist dat de Heer me wilde beproeven om te zien of ik Hem zou gehoorzamen, waar dan ook en hoe dan ook. Ik wist dat als ik zakte voor deze test, ik God in de weg zou staan om me op grotere manieren te gebruiken. Ik wilde tegenover Hem bewijzen dat ik het belangrijker vond wat Hij dacht dan wat mensen over me dachten. Ik wilde laten zien dat ik Hem toebehoorde, overal en altijd. En ik wist dat als God me kleine dingen kon toevertrouwen, Hij me ook voor grotere dingen kon gebruiken. Dus nadat ik naar links en rechts had gekeken in de terminal, viel ik bij Gate D8 op mijn knieën. Het was een kleine stap in de lange weg naar volledige toewijding. Die dag, bij Gate D8, stierf een klein stukje van mijn ego.

Ik deelde dit verhaal later met onze gemeente en werd geraakt door de reactie. Heb je wel eens van een flashmob gehoord? Nou, onze kerk werd een knielmob! Ik heb verhalen gehoord van mensen die knielen in de lift, in klaslokalen, in banken en rechtszalen. Het gaat er niet zozeer om dat we op vreemde plaatsen en vreemde momenten knielen; het gaat om onze bereidheid om gehoor te geven aan ingevingen van de Heilige Geest. Het gaat om de bereidheid om te knielen, waar dan ook, wanneer dan ook.

Vetorecht

Heiliging betekent dat wij niet langer bepalen wat er gebeurt. We geven God vetorecht. Zijn woord is doorslag-

gevend, of dat nu door de Heilige Schrift komt of via de Heilige Geest. Het betekent het einde van een egoïstische spiritualiteit waarin God gevraagd wordt om onze wensen uit te voeren. Het gaat er om dat Zijn doelen worden bereikt zodat Zijn heerlijkheid gezien wordt.

Heiliging betekent de doodsteek voor ons 'ik'.

Ik weet dat mensen soms bang zijn dat als ze meer van zichzelf aan God geven, er minder overblijft van wie zij zijn, maar het tegenovergestelde is waar. Pas als we sterven aan onszelf, zullen we werkelijk gaan leven. Hoe meer we aan God geven, hoe meer we hebben en hoe meer we worden. Alleen in het opgeven van ons leven zullen we het leven werkelijk vinden.

Soms is gebed een gewoon gesprek met God. Net als twee vrienden die bijpraten bij een kop koffie. Maar soms bestaat gebed uit intensieve voorbede, zoals Jezus bad in Getsemane met Zijn kruisiging in het vooruitzicht. Het was zo intens, dat Jezus letterlijk bloed zweette. Hij stond voor de grootste beproeving van Zijn leven op aarde, dus Hij bad de hele nacht door. Drie keer bad Hij een gebed van toewijding:

“Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan Mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals Ik het wil, maar zoals U het wilt.”⁶

Heiliging is een proces van overgave dat nooit ophoudt. En gebed is de motor daarvoor. Het begint met een zondaars-

gebed. We belijden onze zonden tegenover onze Redder en geven ons leven over aan Zijn heerschappij. Gaandeweg wordt onze geestelijke reis gemarkeerd door beslissende momenten waarop we onszelf aan God toewijden in onze eigen Hof van Getsemane.

Jonathan Edwards is beroemd om zijn preek ‘Zondaars in de hand van een kwade God’, die het vonkje was dat de eerste Great Awakening in vlam zette. Behalve voorganger in North Hampton, Massachusetts, diende hij als directeur van de universiteit van Princeton. Van zijn nakomelingen werden er ruim 300 evangelist of zendeling, 120 professor aan de universiteit, 60 auteur, 30 rechter, 14 directeur van een middelbare school, 3 congresleden en 1 vice-president. Dat is een indrukwekkende familielijn! En die erfenis, net als iedere geestelijke stamboom, is terug te voeren tot een moment van toewijding.

Op 12 januari 1723 deed Jonathan Edwards een plechtige toezegging aan God om zichzelf aan Hem toe te wijden. Hij heiligde zichzelf, met alles wat hij had, voor God.

“Ik maakte een plechtige toewijding van mijzelf aan God en schreef dat op; ik gaf mijzelf en alles wat ik had aan God, om voortaan in geen enkel opzicht meer van mijzelf te zijn; om me te gedragen als iemand die geen eigen rechten meer had, in geen enkel opzicht. Ik beloofde plechtig dat ik God als mijn enige en totale erfdeel en vreugde zou beschouwen; dat ik naar niets anders zou kijken voor mijn blijdschap en me ook niet zou gedragen alsof die ergens anders te vinden was.”⁷

ALS WIJ MEER VAN ONSZELF GEVEN AAN GOD,
ZAL GOD MEER VAN ZICHZELF GEVEN AAN ONS.